

Przewodniczący

Pan Donald Tusk
Przewodniczący Rady Europejskiej
Rue de la Loi 175
B-1048 Bruxelles

15 lutego 2016

Szanowny Panie Przewodniczący Tusk,

COP21 i cele klimatyczne UE

Wizja Unii Energetycznej, którą Pan przedstawił w kwietniu 2014 roku dostrzegła rolę zrównoważonego wykorzystania węgla. Napisał Pan w FT, że Europa powinna w pełni korzystać z dostępnych paliw kopalnianych, włącznie z węglem i gazem łupkowym, oraz iż, dla czystszej planety, musimy mieć bezpieczny dostęp do źródeł energii i miejsc pracy, by ją finansować.

Wraz z postępowaniem technologicznym, korzystanie z węgla stało się czystsze niż kiedykolwiek i bardziej niż kiedykolwiek wydajne. W Japonii, 600 MW elektrownia Isogo w mieście Yokohama jest nieskazitelnie czysta. Zapewnia cenowo przystępną i niezawodną elektryczność, 24/7 dla połowy z 3.7 milionowego miasta. W Europie, możemy być dumni z naszych najwyższej klasy elektrowni węglowych, na przykład: 460 MW Łagisza CFBC w Polsce, 2,200 MW Neurath BoA 2 i 3 oraz 750 MW Walsum 10 w Niemczech, 300 MW Puertollano IGCC w Hiszpanii, 2,000 MW Torrealvaldliga Nord we Włoszech, 1,600 MW elektrownia Eemshaven w Holandii oraz 800 MW Avedøre w Danii, która jest najbardziej wydajną elektrociepłownią na świecie, obecnie zasilaną węglem, ropą, gazem i biomasą.

Mimo tego, międzynarodowe instytucje finansowe (International Financial Institutions – IFIs) zdecydowały, iż pożyczki dla projektów opartych na węglu są niezgodne z celami klimatycznymi, chyba, że elektrownie są wyposażone w systemy wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS) lub gotowe na CCS (CCS-ready). Niektóre banki komercyjne takie jak ING postanowiły iść w ich ślady. W 2008 roku, CCS zostało opisane przez ówczesnego Dyrektora Zarządzającego MAE (IEA) jako „test lakmusowy” zaangażowania w kwestie klimatu. Rządy, do tej pory nie wykazały takiego zaangażowania w kwestie klimatyczne, a niektóre rządy europejskie nawet skutecznie zakazały składowania CO₂. Bez CCS, mogą być składane nieuzasadnione i nierealne żądania na rzecz innych nisko-emisyjnych opcji technologicznych, a całkowity koszt sprostania celom klimatycznym może wzrosnąć o 40% lub więcej (IEA,2015a).

Konferencja COP21, Porozumienie Paryskie dały nam prawnie wiążące zobowiązania względem procesu podjęcia działań i zasad transparentności, ale nie względem celów, innych niż mgliste ograniczenie do „znacząco poniżej 2 °C” oraz „dążenie do limitu 1.5 °C wzrostu temperatury”. W tym optymistycznym Scenariuszu Nowych Polityk, który zakłada, że UE będzie kontynuowała swoje ambitne cele klimatyczne, MAE przewiduje iż globane CO₂ z wykorzystywania paliw kopalnianych nadal będzie wzrastało do 2030 roku (MAE,215b). Całościowo, wraz ze *wszystkimi*

znaczącymi deklaracjami COP21 (INDCs), emisje globalnych gazów cieplarnianych (GHG) *wzrosną* między 2010 a 2030 rokiem z 6.9 GtCO₂-eq do 56 GtCO₂-eq (PBL,2015). Cel UE na 2030, jeśli zostanie osiągnięty, *zredukuje* emisje unijnych gazów cieplarnianych o 1.3 GtCO₂-eq względem 2012 roku do tylko 6% globalnej całości: i nadal, emisje globalne wzrosną i planeta nie zostanie uratowana.

Według propozycji ram klimatycznych UE 2030, emisje CO₂ z sektorów ETS miałyby być zredukowane do zera do roku 2058. Nieugięta rzeczywistością tej propozycji jest, iż Europa zostałaby pozbawiona wszystkich przemysłów energochłonnych, może pozostałoby jej odrobinę przemysłu wytwórczego, gdyż wszystkie gałęzie przemysłu potrzebują konkurencyjnej i niezawodnej energii. Miejsca pracy i emisje zostałyby przeniesione na zewnątrz – do każdego z innych regionów świata.

W dniach 17-18 marca br. spotkacie się w Radzie i zdecydujecie czy dążyć zaproponowanym przez Komisję celem redukcji gazów cieplarnianych o 40% do 2030 roku, być może poprzez kwalifikowaną większość głosów (QMV). Biorąc pod uwagę, iż żaden inny region nie zaproponował prawnie wiążących zobowiązań poza UE (Artykuł 4.18 Porozumienia Paryskiego), biorąc pod uwagę, że globalne emisje gazów cieplarnianych rosną wraz z globalnym wzrostem ekonomicznym i biorąc pod uwagę, iż de-industrializacja Europy byłaby znakiem słabości, EURACOAL wzywa do odrzucenia tego celu i przyjęcia mniej ambitnego, który może dać Europie więcej, tak jak zostało to przez nas opisane w załączonym dokumencie.

Mniej ambitny cel klimatyczny, osiągnięty poprzez wprowadzanie efektywności energetycznej w całej gospodarce, mógłby umiejscowić Europę na lepszej ścieżce. By to osiągnąć, zakres unijnego ETS powinien zostać rozszerzony - nie ważne jest skąd pochodzi cząstka CO₂, dlatego też włączenie transportu i innych sektorów do ETS pomogłoby osiągać ambitne cele klimatyczne UE, rozłożyć obciążenia bardziej równomiernie i uniknąć zniszczenia bazy przemysłowej, od której zależy dobrobyt Europy.

Powinniście wykorzystać atuty Europy: zaufać konkurencyjnym badanion, wspomagać ewolucyjne innowacje, unikać rewolucyjnych proroków, wzmocnić społeczny dobrobyt, pozwolić wolnemu rynkowi na dostarczanie konkurencyjnych branż przemysłu i ponad wszystko, skoncentrować się na podstawowym wytwarzaniu zasobności, której wyborcy tak bardzo pożądamy. Paliwa kopalniane zostaną zastąpione przez lepsze źródła energii, w momencie kiedy te będą mogły zaoferować korzyści społeczno-ekonomiczne.

Z wyrazami szacunku,

Dr. Wolfgang CIESLIK
Przewodniczący

Mr. Janusz OLSZOWSKI
Wiceprzewodniczący

dw: Głowy Państw EU (wraz z tłumaczeniami),
Komisja Europejska – Wiceprzewodniczący Šefčovič oraz Komisarz Arias Cañete,
Członkowie oraz strona internetowa EURACOAL

załącznik: “Why less climate ambition would deliver more for the EU”, EURACOAL, Brussels,
October 2014

Odniesienia

IEA (2015a). *Carbon Capture and Storage: the solution for deep emissions reductions*. International Energy Agency, OECD, Paris.

IEA (2015b). *World Energy Outlook*. International Energy Agency, OECD, Paris.

PBL (2015). *PBL Climate Pledge INDC tool*. Version: 3 September 2015. PBL Netherlands Environmental Assessment Agency, The Hague.